

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 27 augustus 1990 door de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen", en op 19 september 1990 door de betrokken Gemeenschapsminister om mededeling van dat advies verzocht binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, heeft op 25 september 1990 het volgend advies gegeven :

Gelet op het korte tijdsbestek dat hem werd toegemeten, heeft de Raad zich in dit advies beperkt tot de volgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontworpen decreet strekt ertoe de vorming en begeleiding van de zelfstandigen en van de leiders van kleine en middelgrote ondernemingen te organiseren en te omkaderen.

Deze materies worden, naar huidig recht, in hoofdzaak geregeld door het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming in de Middenstand. Het ontworpen decreet breidt die regelingen uit tot gebieden als de bedrijfsbegeleiding, de bevordering van de kunstambachten en de ermee verband houdende handelingen, evenals tot de experimenten inzake vorming en begeleiding. Het voorziet tevens in de oprichting van een openbare instelling.

Nieuw zijn de voorschriften inzake de administratieve regelen die gelden voor de kleine en middelgrote ondernemingen. Met betrekking tot deze regelen verleent het ontworpen decreet aan de nieuwe instelling de bevoegdheid onderzoek te verrichten om deze te vereenvoudigen en eenvormig te maken.

De materies die het onderwerp zijn van het ontworpen decreet behoren in hoofdorde tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen. Dit is het geval voor de regelen inzake leertijd, opleiding, voortgezette vorming en omscholing.

.../...

Krachtens artikel 4, 16E, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals toegelicht tijdens de parlementaire voorbereiding, zijn de "voortdurende vorming van de middenstand, de cursussen voor basisopleiding, voor voortgezette opleiding en voor omscholing, in het bijzonder het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming van de middenstand en zijn toepassingsbesluiten" tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen te rekenen (Senaat, 434 (1979-1980), nr. 1, pp. 8 en 9).

De bevordering van de kunstambachten kan evenzeer tot de gemeenschapsbevoegdheid worden gerekend, in de mate dat de nadruk gelegd wordt op de artistieke elementen in de ambachtsuitoefening, en de commerciële aspecten als een bijkomstig middel ter verwezenlijking van deze in hoofddorde artistieke bedrijvigheid worden gezien. Deze benadering treft men aan in artikel 18, § 1, van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, luidens hetwelk "taken in verband met de kunstambachten ... worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap" wat haar betreft. In het ontworpen decreet is een zelfde benadering mogelijk, evenwel met inachtneming van het hiervoren vermelde voorbehoud inzake commercialisering. De formulering van artikel 16 van het ontwerp dient in die zin te worden aangepast.

Andere in het ontworpen decreet opgenomen regelingen behoren evenwel tot de bevoegdheid van de Gewesten, inzonderheid die inzake het "economisch beleid" (artikel 6, § 1, VI, 1E, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). Daartoe kunnen worden gerekend de voorschriften inzake de bedrijfsbegeleiding en de

.../...

onderzoekingen m.b.t. de op de kleine en middelgrote ondernemingen toepasselijke administratieve regelingen.

Deze zienswijze wordt alleszins gehuldigd in de wet van 26 juni 1990, waar deze bepaalt dat de "taken in verband met de bijstand voor kleine en middelgrote ondernemingen" en de "vorming van de ondernemingsadviseurs" van het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand aan de Gewesten worden overgedragen (artikel 18, § 3, van de wet van 26 juni 1990).

Blijkens artikel 3 van het ontworpen decreet heeft dit derhalve zowel op gemeenschaps- (bv. artikel 3, 1E, 2E, 3E, 4E en 7E) als op gewestelijke (bv. artikel 3, 5E, 6E, 11E) materies betrekking, wat overigens in artikel 1 uitdrukkelijk wordt bevestigd.

De Raad van State herinnert aan de reeds voorheen geformuleerde bezwaren die hij, onder verwijzing o.m. naar de artikelen 50 en 19, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, heeft gemaakt tegen het regelen van gemeenschaps- en gewestmateries in één en hetzelfde decreet (zie o.m. advies R.v.St., L. 15.822/1, in verband met de Vlaamse Dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding; St. Vl. R., 244 (1983-1984), nr. 1, p. 8 e.v.).

Zo uit voormelde bepalingen van de bijzondere wet volgt dat de behandelde materies over twee ontwerpen van decreet verdeeld behoren te worden, staat dit er niet aan in de weg dat een zelfde openbare instelling belast zou worden met beide soorten taken, de ene hem door de gemeenschapsdecreetgever opgedragen en de andere hem toevertrouwd door de

.../...

gewestdecreetgever. Een gemeenschapsdecreet kan de oprichting, de organisatie, de werking en het statuut van het personeel van deze instelling regelen en in de mogelijkheid voorzien dat aan de instelling gewestelijke opdrachten worden toevertrouwd, waarbij een gewestdecreet zich dan kan beperken tot het bepalen van die gewestelijke opdrachten.

2. Het ontwerp van decreet beoogt de oprichting van een nieuwe openbare instelling met rechtspersoonlijkheid. In het licht van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kan de bevoegdheid van de decreetgever om nieuwe instellingen met rechtspersoonlijkheid in het leven te roepen niet betwijfeld worden.

2.1. Ter zake kan hij ofwel eigenmachtig het gehele statuut van de instelling uitwerken, ofwel aanleunen bij de organieke bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, die dan suppletiefrechtelijk van toepassing blijven (zie advies R.v.St., L. 19.193/8; St. Vl. R., 318 (1989-1990), nr. 1, p. 58).

Binnen het korte tijdsbestek dat hem was toegemeten, heeft de Raad niet kunnen onderzoeken op welke precieze punten de voorgestelde regeling aanvulling behoeft om te voldoen aan eerstgenoemde van voormelde alternatieven.

2.2. De bevoegdheid tot het oprichten van openbare instellingen en het treffen van de overige daarmee verband

.../...

houdende regelingen geldt, luidens het tweede lid van artikel 9 van de bijzondere wet, "onverminderd artikel 87, § 4".

In dit verband heeft de Raad van State in zijn advies L. 19.193/8 m.b.t. het Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap (St. Vl. R., 318 (1989-1990), nr. 1, p. 58) de volgende opmerkingen gemaakt :

"De (zoëven vermelde) wet van 8 augustus 1988 heeft een weinig samenhangende toestand geschapen inzake het vaststellen van het administratief en het geldelijk statuut van het personeel van de instellingen van openbaar nut van de Gemeenschappen en de Gewesten. Zoals reeds gezegd, staat het de Gemeenschappen en de Gewesten sedert 1 januari 1989 vrij af te wijken van de bepalingen van de wet van 16 maart 1954, wat onder meer tot gevolg heeft - zoals blijkt uit artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 - dat voortaan de bedoelde personeelsstatuten niet noodzakelijk door de Executieve moeten worden vastgesteld, met andere woorden ook door de Raad kunnen worden bepaald. Artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, krachtens welke bepaling voor het vaststellen van het administratief en het geldelijk statuut van het personeel van een instelling van openbaar nut van een Gemeenschap of een Gewest het akkoord vereist is van de nationale Minister tot wiens bevoegdheid het Openbaar Ambt behoort, zal evenwel pas worden opgeheven de dag waarop het koninklijk besluit in werking zal treden waarbij de Koning, ter uitvoering van artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut zal hebben vastgesteld welke zowel voor het rijkspersoneel als voor het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten en voor het personeel van de onder een Gemeenschap of een Gewest ressorterende publiekrechtelijke rechtspersonen zullen gelden (artikelen 16, 4E, en 18, § 3, tweede lid, van de wet van 8 augustus 1988).

Zolang artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 van kracht blijft, is bijgevolg voor het vaststellen van regelingen inzake het administratief of

.../...

het geldelijk statuut van het personeel van een onder een Gemeenschap of een Gewest ressorterende instelling van openbaar nut nog steeds het akkoord van de nationale Minister van Openbaar Ambt vereist, ook al kan thans zo'n regeling er een zijn die niet door de Executieve maar door het wetgevend orgaan wordt getroffen.

Een bijkomend argument voor die interpretatie kan worden gevonden in de vaststelling dat de wetgever de opheffing van artikel 13, § 6, afhankelijk heeft gemaakt van het vaststellen door de nationale overheid van algemene principes inzake de bedoelde statuten. Het zou immers weinig logisch zijn dat in afwachting van het treffen van die nationale regeling de Gemeenschappen en de Gewesten volledig de vrije hand zouden krijgen".

Ter naleving van artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zullen dus op zijn minst de artikelen 71, 72 en 74 van het ontwerp voor akkoord aan de nationale Minister van Openbaar Ambt moeten worden voorgelegd. Bij ontstentenis van het voormelde akkoord, zijn deze artikelen op dit ogenblik niet in staat om door de afdeling wetgeving van de Raad van State te worden onderzocht.

2.3. In tegenstelling met de memorie van toelichting, bevat het ontwerp geen precieze regelingen m.b.t. de overgang van opdrachten van de bestaande instellingen inzake middenstandsaangelegenheden (m.n. het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand en het Nationaal Coördinatie-en Overlegcomité voor voortdurende vorming van de Middenstand) naar het Instituut voor vorming en begeleiding van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen dat door het decreet wordt opgericht.

.../...

Zo artikel 18 van de wet van 26 juni 1990 bepaalde van de taken van het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand overdraagt aan de Gemeenschappen c.q. de Gewesten, dient de overdracht van die taken, en de erbij horende middelen inzake personeel, infrastructuur en materieel aan het nieuwe Instituut uitdrukkelijk in het decreet te worden geformuleerd, welke bepaling als eerste lid in artikel 73 zou kunnen worden opgenomen.

Ten aanzien van de diverse taken van het Instituut dient een tijdschema te worden vastgesteld om te verzekeren dat de uitbouw van het nieuwe Instituut gelijke tred houdt met de overdracht van taken van de bestaande instellingen. Een bepaling die de Executieve in staat stelt het decreet artikel per artikel in werking te stellen in functie van de voorliggende noodwendigheden en van de betrokken deelgebieden kan hierbij nuttig worden overwogen (men vergelijke met artikel 81 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap).

2.4. Het ontworpen decreet bepaalt niet welke bepalingen van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 voortaan niet meer van kracht zullen zijn. Een uitdrukkelijke opheffingsbepaling moet met dat doel in het ontwerp worden opgenomen.

3. Het ontwerp bevat een groot aantal delegaties van bevoegdheden aan de Executieve (o.m. artikelen 4, 6, § 3, 9, § 2, 11, § 2, 13, 14, § 2, 16, § 3). In enkele gevallen wordt het Instituut bevoegdheid verleend om regelen van algemene aard

.../...

vast te stellen (zie artikel 4, derde lid; artikel 8, tweede lid).

Ten aanzien van de delegaties van bevoegdheden aan de Executieve moet er worden aan herinnerd dat het wenselijk voorkomt dat het decreet de omvang van de delegaties en de bij de uitoefening van die bevoegdheden te hanteren criteria zo nauwkeurig mogelijk zou bepalen.

Wat de delegatie van reglementaire bevoegdheden aan zelfstandige openbare instellingen betreft, moet de Raad van State herinneren aan het voorbehoud dat hij herhaaldelijk m.b.t. zulke delegaties heeft gemaakt.

Zoals in menig advies werd gesteld, is "het toewijzen van een normatieve bevoegdheid aan een openbare instelling te weren. Ook al zijn voorbeelden in die zin in de wetgeving voorhanden, het toekennen van een normatieve bevoegdheid aan een zelfstandig overheidslichaam is niet in overeenstemming met de algemene beginselen van ons publiek recht omdat het raakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht. Die normatieve bevoegdheid dient dan ook bij de Vlaamse Executieve te blijven".

4. Het komt de decreetgever niet toe zich in te laten met de interne werking van en de bevoegdheidsverdeling binnen de Executieve. De artikelen 2, 5., 48, §§ 3 en 4, 52, 60, 61, § 3, en 62 (c) van het ontwerp dienen derhalve in deze zin te worden aangepast dat er enkel opdrachten aan de Executieve in haar geheel worden in vermeld.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING.

Artikel 1.

De woorden "en 107quater" dienen te worden geschrapt.

Artikel 2.

Gezien het veelvuldige gebruik dat van de termen "zelfstandige" en "kleine en middelgrote ondernemingen" wordt gemaakt, verdient het aanbeveling toe te lichten welke betekenis voor de toepassing van het decreet aan die termen moet worden gegeven.

Artikel 3.

In de mate dat de in 11E vermelde opdracht zich beperkt tot het verrichten van onderzoek, is zij bestaanbaar met de bevoegdheidsverdeling tussen de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten. Er zou echter wel moeten worden voor gezorgd overbodige overlappingsen te voorkomen met de bevoegdheden van de Commissie Comform, opgericht bij de wet

van 6 juli 1987, waarbij een artikel 22bis in het koninklijk besluit van 28 mei 1979 houdende coördinatie van de wetten betreffende de organisatie van de Middenstand werd ingevoegd.

Artikel 4.

Het is wenselijk te verduidelijken dat de in het eerste lid bedoelde ondernemersopleiding enkel betrekking heeft op het ondernemersschap binnen de kleine en middelgrote ondernemingen.

Artikel 5.

Teneinde de in de paragrafen 1 en 2 onderscheiden hypothesen te verduidelijken, verdient het aanbeveling de rol van de leersecretaris in beide gevallen in gelijkaardige termen te formuleren.

Gezien artikel 5 enkel de voorwaarden voor het tot stand komen van de leerovereenkomst tot voorwerp heeft, volstaat het hier te bepalen dat de overeenkomst ten overstaan van de leersecretaris wordt gesloten. In artikel 65 worden de diverse modaliteiten van zijn tussenkomst bepaald, meer in het bijzonder zijn eventuele bemiddeling en zijn toezichtstaken. Deze betreffen echter niet de totstandkoming van de overeenkomst en worden derhalve beter uit artikel 5 geweerd.

Artikel 6.

Het voorbehoud in paragraaf 1 "onverminderd het bepaalde in artikel 21" is overbodig. Het wordt derhalve beter

achterwege gelaten. Een zelfde opmerking geldt voor de gelijkaardige bepaling van artikel 31.

De regeling van paragraaf 2, tweede lid, inzake de arbeidsgeneeskundige dienst en eerstehulpverlening behoort niet tot de bevoegdheid van de decreetgever, daar deze materie nationaal is gebleven. De Gemeenschappen kunnen enkel tussenkomen op het vlak van de erkenning en de controle van deze diensten.

Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde ambtenaar, zullen in ieder geval erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden zoals bedoeld in paragraaf 3 worden vastgelegd. Het woord "kan" wordt derhalve juister gelezen als "wordt".

Artikel 8.

Men schrijve in de laatste volzin van het eerste lid "bedrijfsbeheer en beroepskennis".

Artikel 9.

Volgens de gemachtigde ambtenaar, is het Instituut verplicht de erkenning te verlenen wanneer aan de in paragraaf 2 bedoelde erkenningsvoorwaarden is voldaan. Met betrekking tot de subsidiëring zou echter geen verplichting gelden. Dit onderscheid dient in de formulering van de tekst tot uiting

.../...

gebracht te worden. Deze opmerking geldt evenzeer voor artikel 13.

Hoofdstuk 8.

Het opschrift van dit hoofdstuk ontbreekt. Een zelfde opmerking moet worden gemaakt m.b.t. afdeling 1 van hoofdstuk 1 van Titel II.

Artikel 20.

Het verdient de voorkeur te spreken van een "openbare instelling". De bepaling kan beter gesteld worden als volgt :

"Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, genaamd "Instituut ...".

Tevens dient, mede gelet op het bepaalde in artikel 49, de vestigingsplaats van de zetel van het Instituut te worden vastgesteld.

.../...

Artikel 21.

Het verdient aanbeveling te preciseren dat de hier bedoelde bevoegdheden betrekking hebben op de vorming en de begeleiding van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemers.

Afdeling 3.

Men vervange in het opschrift en in de artikelen van afdeling 3 de term "beheer" door "bestuur" en de term "beheerscomité" door "bestuurscomité", daar de ruime bevoegdheden van het "beheerscomité" duidelijk meer dan het loutere beheer van het vermogen van het Instituut betreffen.

Behoudens wat het Instituut aangaat, dienen de benamingen van de instellingen of organen zonder hoofdletter te worden geschreven.

Artikelen 25 tot 27.

De nationaliteitsvereiste is strijdig met het Europeesrechtelijke discriminatieverbod. Indien men de vereiste al niet geheel weglaat, schrijve men :

.../...

"1EBelg zijn of onderdaan van één van de andere Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap".

Artikel 29.

In het licht van de toelichting door de gemachtigde ambtenaar, luidens welke het huishoudelijk reglement in zijn geheel door de Executieve moet worden goedgekeurd, verdient het aanbeveling de tweede volzin van deze bepaling naar artikel 43 over te brengen.

Artikel 30.

Anders dan in de memorie van toelichting, wordt in dit artikel geen tijdstip van oprichting van de comités bepaald.

Het opzet dat de stellers in het laatste lid hebben beoogd, kan beter bereikt worden door te schrijven : "In elk geval wordt door het Instituut ...".

Artikel 31.

Dit artikel zou beter als volgt worden gesteld :

"Het bestuurscomité beslist in alle aangelegenheden waarvoor het Instituut bevoegd is krachtens dit decreet, onverminderd het bepaalde in de artikelen 36 tot 39".

.../...

Artikel 32.

Indien het, zoals de gemachtigde heeft bevestigd, de bedoeling is dat bij de voorstellen ook de minderheidsstandpunten kunnen worden gevoegd, formuleer men de eerste volzin van het tweede lid - die bovendien beter een afzonderlijk lid zou vormen - als volgt :

"Indien een voorstel niet eenparig wordt gedaan, worden de van dit voorstel afwijkende standpunten eraan toegevoegd".

Artikel 36.

Mede gelet op de commentaar opgenomen in de memorie van toelichting, formuleer men het 4E als volgt :

"4Ede sancties vermeld in artikel 70, 3E en 4E, uit te spreken".

Artikel 37.

In het tweede lid dient men dezelfde wijziging aan te brengen als hiervoren werd voorgesteld in verband met artikel 32.

Artikel 38.

.../...

Volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar, dient het voorbehoud m.b.t. de hoogdringendheid geschrapt te worden. De raadplegingsverplichting kan derhalve op dezelfde wijze gesteld worden als die geformuleerd in het ontworpen artikel 33.

Artikel 41.

Het is onduidelijk waarom in het derde lid bevoegdheden van dagelijks bestuur worden opgedragen aan "personen", aangezien krachtens artikel 40 enkel de administrateur-generaal met deze opdracht is belast.

Gelet op het publiekrechtelijke karakter van het Instituut, verdient het aanbeveling te bepalen dat de overdrachten van bevoegdheden bedoeld in het derde en in het vierde lid dienen te gebeuren "overeenkomstig de bepalingen van het huishoudelijk reglement".

Artikel 42.

Gezien deze bepaling betrekking heeft op de vertegenwoordigingsbevoegdheid, zou het nauwkeuriger zijn in het eerste lid m.b.t. het optreden van de voorzitter de term "handelen" te gebruiken in plaats van "optreden". In het tweede lid wordt "verrichten van handelingen" beter vervangen door "vertegenwoordigen".

Artikel 43.

.../...

Zie hoger de opmerking bij artikel 29.

Artikel 45.

Het in dit artikel ingestelde evocatierecht kan beter op dezelfde wijze geformuleerd worden als de gelijkaardige bepaling van artikel 23 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Artikel 47.

De omschrijving na het laatste streepje wordt beter als volgt geformuleerd : "de opbrengst van het patrimonium en de tegoeden uit de belegging van de beschikbare gelden van het Instituut". Deze formulering stemt overeen met de formulering gehanteerd in artikel 64, § 1, 5E, van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap.

Artikel 48.

In paragraaf 2 zou de zinsnede "behoudens anders-luidende beslissing van de Vlaamse Executieve" beter worden geschrapt, daar zij de bevoegdheid van het Instituut nodeloos beknot.

Artikel 50.

Artikel 13, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 geldt niet t.a.v. de bepaling waarbij het koninklijk besluit van 8 januari 1973 voor een overgangsperiode toepasselijk wordt verklaard, m.a.w. die bepaling dient niet voor akkoord aan de nationale Minister van Openbaar Ambt te worden voorgelegd, gezien het genoemde besluit destijds met instemming van die Minister werd genomen (arrest Arbitragehof nr. 28, dd. 28.10.1986, punt 5.B.3.b.).

Artikel 51.

Indien het Instituut de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 op zijn personeel toepasselijk wil verklaren, kan, overeenkomstig het decreet van 2 mei 1985 betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gemeenschapsinstellingen, de daartoe vereiste machtiging door de Executieve worden verleend, zodat het niet nodig is desaangaande een bepaling in het decreet op te nemen.

Artikel 52 .

Met deze bepaling kan uiteraard geen afbreuk worden gedaan aan de controlebevoegdheden welke krachtens artikel 71, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten aan het Rekenhof toekomen tot de inwerkingtreding van de met toepassing

.../...

van artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet uit te vaardigen wet.

Artikel 53.

Aangezien het ontwerp in de benoeming van twee commissarissen voorziet, verdient het aanbeveling in het decreet de respectieve bevoegdheden van die commissarissen te bepalen.

Artikel 66.

Het is de Raad van State niet duidelijk wat in paragraaf 2 moet worden verstaan onder "andere bepaalde bevoegdheden".

.../...

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: J. DE BRABANDERE,	
de Heren	: F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.